

Stjernen.

L. Ebbeson, Redaktør.

Alt Bladet vedkommende saasom: Indsendelser, Adressforandringer o.l. adresseres "Stjernen" Dannebrog, Nebraska.

Penge kan sendes i "Money Orders", Post Note, Bank Note eller i Registeret Brev.

Kor Penge der sendes i Løse Breve kan Udgiøres ikke være ansvarlig.

"STJERNENS" AGENTER.

"Stjernen" kan bestilles hos efternavnte Herrer, der som vore Agenter er bemyndigede til at modtage og forrette for Abonnementspenge.

G. S. Christensen, Fremont, Neb.
W. A. Hansen, Cedar Rapids, Iowa.
Chr. Johnson, Minden, Neb.

Frøventer eller manglende Eksemplarer sendes ved Agenterne naar Genvendelse derom er tilde.

Skandinaver nedlagte af Rødhuder.

Indianerubdud i Minnesota.

Chippewa-Indianerne som opholder sig langs den sydlige Dred af Mill Laes i Mill Laes Co., Minnesota, har nylig holdt deres aarlige Krigsbande. Ved denne Lejlighed havde de faaet Ringre i en Masse daarligt Brandvin. Dette drak de. En Indianer er lig en Jænder: naar han har fyldt sig med daarlig Whiskey bliver han fuldstændig asfubbig og morderisk. Deres Morderi kom da ogsaa demnegang til at gaa ud over deres nærmeste Naboere, de norste Sætkere i Mill Laes Co.

TorsdagEftermiddags kom en Rytter gallorende til den lille Jernbanestation Mora. Manden saa bleg og rystet ud, og det hvide Skum dryppede af Hesten. Det var Egen Mikkelsen, som kom med den bestyrende Næst, at en Bønde paa et halvt hundrede Rødhuder havde overfaldt Sætkerne ved Midnattid. Med et vildt Hyl kastede de sig over de værgeløse Nybyggere, idet de stak Jd paa Hulsene og Høveder Beboerne. Jens Magnusen, Hans Jørgensen, Peter Svendsen og demnes Søner blev myrdet paa Stedet; et Dusin andre blev saaret, og desuden er flere Personer forsvundne; om de ogsaa er myrdede eller om de er flogtede er endnu et aabent Spørgsmaal.

Mikkelsen telegraferede til Guv. Merriam i St. Paul efter Militærhjælp, og Guvernøren beordrede to Kompagnier Militærsoldater til at komme og redde til Udrykning paa et Djævels Værk. Men da Indianerne maatte holdes fra Reservationen, saa bliver det de Forenede Stater, som skal tage sig af dem, thi inde paa Reservationen har Statsmilitsten ingen Ret til at komme. Derfor har General Minger afsendt tre Kompagnier fra Ft. Snelling til Skuepladsen. Hovedparten af denne Stykke er foreløbig forbleven i Mora, og en lille Afdeling paa 13 Mand loosaget af et lignende Antal videlystne Reportere er bleven stillet ud paa den 30 Mil borte liggende Indianer-Reservation. Det er Hensigten at arrestere Forpverne af Mordene. Derjom Hjælp behøves kan en Kurrier hurtigt stilles til Mora.

Chippewa-Stammen tæller ca. 2300 Medlemmer. De hører til de mere selvstændige og energiske Rødhuder. Det har i den senere Tid harmet dem i høj Grad, at de hvide Mænd har tvunget sig ind paa deres Reservation og uden videre udstillet sig "Claims" paa de bedste Steder, uden at Regjeringen har gjort noget for at beskytte dem mod disse Indgreb. Det forlyder nu, at Indianerne flere Gange havde advaret dem nu myrdede Magnusen og jagt ham, at det vilde gaa ham ilde, dersom han ikke forlod deres Reservation. Under disse Omstændigheder er det let forklarligt, at der kun behøvedes nogle Tønder daarlig Whisky for at faa Morderiet istand. Og dette var der nok af hvide Stjerner, som vilde paatage sig at staffe.

Dr. Fridtjof Ransens Fremtidsplaner.

Det ligger i Sagens Natur, at alle, der med virkelig Interesse har omfattet den dristige Daad, som Dr. Ransen saa heldig har fuldført, snister at vide, hvilke Impulser hans Grønlandsfærd har givet ham med Hensyn til Forskninger i det høje Nord. Vi skal i det følgende meddele de Antydninger, der i saa Henseende foreligger.

Saae i sit Foredrag i Geografisk Selskab og i sin Tale senere paa Strydebanen slog Dr. Ransen paa ved fremtidige Grønlands ekspeditioner at benytte Færdier med Sejl, indrettede saaledes, at de ikke blot kunde bruges til Sø, men ogsaa paa Is og Sne, og endvidere

Slæder med Rensdyrskind til at trænge frem over Jædelandsisen med. Og til tilfældeværende Artiklere udtalte Dr. R. sig mere uforbeholdent om fremtidsplanerne.

Med fuldstændig rigtig Blik for det største Hul i vor Viden om Grønlands Jædelands is vilde han gjøre sit til, at fremtidig norsk Grønlandsforskning koncentreredes paa Jædelandsisens Rand i det nordlige Ost-Grønland. Det forholdt sig nemlig saaledes, at medens man har kort over Jædelandsisens Rand over hele Vest-Grønland fra Nord til Syd og overalt har fundet, at Jædelandsisen optræder som en stor Vro, der sender sine Arme ud til Vest-Grønland, og medens man har kunnet slaa fast, at noget lignende er Tilfældet med den sydlige Del af Ost-Grønland, ved man ikke det Mindste, om Jædelandsisen virkelig trænger ud til det nordlige Ost-Grønland. Man er i Uvisshed, om den maatte — som Nogle mener — standse i sin Udglidning mod Ost af en høj Bjeldræfte langs med Kysten, der danner ligesom et Afgjæst for den mod Vest glidende Jædelandsis.

Afgjørelsen af denne Hypoteses Værdigtelse er utvivlsomt det vigtigste Fremstridt, vor Viden om Grønlands Jædelandsis foreløbig kan gjøre.

Stønt Ransen mulig forsvovs vil prøve Rensdyrs Anvendelighed paa Jædelandsisen, tænker han dog ikke saa meget paa at trænge langt frem paa denne i nordlige Ost-Grønland, som paa at reskognocere, hvor dens Rand ligger i denne Del af Landet.

Man maa haabe, at hvis Dr. Ransens Planer med Hensyn til det nordlige Ost-Grønland virkelig gøres, vore egne Grønlandsforskere vil fortsætte med al Kraft det paabegyndte Arbejde i dansk Grønland mod Vest og Ost, hvor der i Enkeltheder endnu er nok at gjøre, skjønt de Danske her allerede har udfoldet en forsenjsfuld Virksomhed. („Politiken“).

Den Croninste Mordsag.

Torsdag Aftes afgang Juryn sin Kjendelse. Den erklære Alexander Sullivan, Caughlin, D. Sullivan og Worbruff for Medskyldige i Mordet paa Cronin. Flere Personer, der er Juryn ubestjendte, anklages som Medvidere.

Advokat A. Sullivan, Ex-Præsident for den irske Landliga, blev derefter arresteret og bragt til Countyfængslet, hvor de tre Medanklagte allerede har været i længere Tid.

At her foreligger et politisk Mord synes nu at være stadfæstet. Politiskepten Schaaf, der var et af Medlemmerne af "Clan-na-gael" Forbundet, er bleven afst, fordi han nægtede at være med til de for Brydelsen mistænkte Personers Paagribelse. Kapt. Schaaf har ved tidligere Lejlighed vist en saa afgjort Deltagelse for Forbrydere, ja, har endog staaet i direkte Forbindelse med Tyvbander, at han vi lde for længe siden have

været fjernet, dersom den irske Sammenfærgelse, der kontrollerer Chicagos kommunale Afgæver, ikke havde været om ham.

Mistanken hviler haardt paa Alexander Sullivan, forby. Præsident for den irske Landliga. Han og Dr. Cronin har længe staaet paa en spændt Fod med hinanden, og man var vel vidende om, at Cronin ved Rigaens kommende Morsmøde agtede at fremføre Beviser for, at Sullivan havde tilvendt sig \$80,000 af Rigaens Midler.

Dommer Tuley løslod i Fredags Sullivan med en Kaution af \$20,000, der stilledes af 4 Mand.

To Mand i New York ved Navn Maroney og McDonald er mistænkte for at have ladet sig seje til at udføre Mordet. Detektiver blev sendt fra Chicago i Onsdags, men da de ankom til New York nægtede Guv. Hill at udlevere Mændene, fordi Anklagepapirerne ikke vare fuldstændige.

Gray, Arapahoe Co., Colo. *)

Den 1ste Juni, 1889.

Hr. Redaktør!

Var af den Godhed at optage følgende Svar til Hr. Niels Nielsen:

Jeg antager, at denne Strid har været længe nok, ja, maatte for længe til at have nogen Interesse for "Stjernen"s Læsere, og samtidig ser jeg mig ikke berettiget til at give nogen Mand's Kænnetsbeviselse og skal dermed slutte Diskussionen fra min Side.

Med Agtelse
Peter Rasmussen.

Giba, Neb., den 6. Juni, 89.

Hr. Redaktør!

Jeg beder Dem godhedsfuld at optage disse Linjer. Jeg var i St. Paul idag for at besøge min Kone, og jeg er meget forglubt over, at hun har det saa daarligt, thi der er ingen, som tager care af hende. Hun kom til St. Paul den 13de April og har siden den Tid ikke faaet rent Linned paa, men opholder sig alene i et Bærelse og faar ingen Pleje. Jeg tror, hvis hun ikke er fra Forstanden, vil hun vist blive det. Jeg beder derfor Folk, som har lidt Godhed for min Kone, at se, om det ikke kan blive lidt bedre for hende. Jeg kan ikke tale sproget og har ingen Penge, derfor er det ikke godt for mig.

Z. N. Jakobsen.

Akron, Colo., den 10de Juni, '89.

"Stjernen"s Redaktør!

Jugen Humbag med den lille "Stjernen"; den gaar ad Fredens Vej til det

*) Ovenskandede Brev berer Dato af 1ste Juni, men blev først modtaget her den 12de Juni, hvilket forklarer, at det ikke tidligere er fremkommet i "Stjernen". Det var mærket "Mishent", og Politimester viser, at det først er gaaet til Danbury, Neb.

Vi skal for vor Del være enig med Indsenderen i, at navnte Polemit har været længe nok. — Neb.

gamle Danmark. Dette besjter os, at dens Redaktør maa redigere et Blad, som ukleppet kan modtages af enhver, som det sendes til. Jeg betalte "Den Danske Pioneer" og bad Sophus J. Reble i Omaha om at sende den til en ham angiven Adresse, men den blev aldrig modtaget. Jeg bad derfor P. Ebbeson, Redaktør af "Stjernen", om at sende sit Blad til samme Adresse i Danmark, og da den er modtaget regelmæssigt hver Uge, føler jeg mig forpligtet til at betale den for et Aar og haaber at alle vil gjøre saa. "Stjernen" er ubetinget det bedste danske Blad i Vesten.

En venlig Hilsen sender jeg alle dens Læsere og Personale, og en venlig Tak til Hr. Ebbeson for hans erlige Vandel. Med megen Agtelse forbliver jeg Deres

M. G. Nielson.

Dette Brev vil forhaabentligt være en fyldestgjørende Imødegaaelse af Redaktør Rebles Udgydelse i sidste No. af hans Organ, hvori han paa den for ham egne Maade besjter os sin Erkjendtlighed, fordi vi i broderlig Velsjete søgte at hjælpe ham op paa tørt Land. "Ja, Utaf er Verdens Løn!" det har større Jolk end vi erfareet.

Vi skal ikke optage Kampen med Reble paa hans besjendte Rendesenssprog. Vi herude "i Countryet" maa ubetinget indrømme, at naar Sagen drejer sig om at faae med Rudder og Stærn, da har det Organ, der bærer Mærket af de mange Afspisbanaler, der udmunde sig for Omaha, fortjente. Men dersom Mr. Reble tror, at en Flom af Stærnsbør og Ogenavne kan klare den Sag, der er Tale om, tager han spøgeligt Hjul. En saadan Opdrætan kan nok bringe Modparten til Taushed, men det er kun fordi man maa væmmes derved; albrig kan den berigtige en begaaet Uret. Derjom Reble havde tilskrevet M. G. Nielsen en sømmelig Tone, tvivler vi ikke paa, at han havde modtaget Svar.

Hvis det er Rebles Mening at forlænge, at vi skulde undertrykke Breve, som med Navns Underkrift indkomme med Begjering om Optagelse, og hvis Jædeland er et Klagemaal mod ham eller hemsjompelst, da stiller han et Forlangende, vi ikke kan efterkomme. Ulig visse andre Blade, virker "Stjernen" for Sændhed og Ret, og de forvurettede bliver ikke nagtet Udgang til Bladets Spalter. Enhver, der har en Anke, skal have Lov til at tale sin Sag, saalænge vi staar ved Roret. Derjom Beskjuldingen i dette Tilfælde skulde vise sig at være falsk, og Mr. Nielsen er en Person, som har misbrugt vor Liberalitet, da har jo Mr. Reble Udprejsning ved Looven, og vi skal i saa Tilfælde være ham behjælpelig med at faa Værfstænderen afstraffet. — Neb.

Gray, Arapahoe Co., Colo.

Den 5de Juni, 1889.

Hr. Redaktør!
Vil De være af den Godhed at optage Redensaaende i "Stjernen" M. G. Efrers

tanke for Hr. Gabriel Rasmussen i Dannevirke, Neb.

Hr. Gabriel Rasmussen, at De har været i Colorado eller hørt det omtale, skal jeg ikke søge at modsigge, da jeg ikke ved det; men naar De kommer frem med en saa drøj Ufaandhed som, at det er tre Aar siden Landet omkring Akron og Aridaree Valley blev jettet, da maa jeg gjøre Dem og andre opmærksom paa, at det ikke er Tilfældet, hvad Aridaree Valley angaar, og da jeg lever her og var en af de første til at seile her, saa maa jeg vel vide lidt bedre Besked derom end De, om De har opholdt Dem en Tid i Colorado.

Den 4. Januar 1887 tog jeg Vapirer paa mit Land, og paa den Tid var der kun et Hus i Aridaree Valley, saavidt som Mr. Thershing i Yuma (som anviser mig Land) vidste, og han kjendte Egnen i en Omkreds af 100 Mil. Efter at have optaget Landet, gik jeg den 12te Juni tilbage til Nebraska, hvor jeg fandt enkelte Jordhuse med flere Miles Mellemrum; jeg ved ikke, om det kan kaldes Settlement, hvis saa, da var det tyndt, og det er kun 2 Aar eller neppe det fiden, saa jeg ser ikke, hvor De faar Deres 3 Aar fra. Samme Efteraar gik jeg vest 60 Mil til Stovene, og jeg er vis paa, at naar jeg siger, at jeg paa den hele Strækning ikke saa 20 Huse, da siger jeg ingen Ufaandhed.

Saa kommer De frem og siger, at vi ikke kan rejse Jøder; har De været her i Colo., Hr. G. R., da har det ikke været mig jeg har særet her, eller ogsaa De ikke har været i Aridaree Valley, som De jo dog synes at vide saa god Besked om. Det første Aar blev der ikke rejst saa lidt af dem, der fik det pløjet og planter i Tænde. Sidste Aar berimod var der kun saa her omkring, der havde noget Korn at selge, begrundet paa Tørre og ellers ogsaa for en stor Del, fordi de ikke fik det ind for Ist i Juni eller først i Juli. Derimod er der lidt øst herfor, og haa i Arapahoe Co., i Aridaree Valley og over 100 Mil fra nogen Irrigation, sidste Aar rejst det bedste Korn, jeg saa paa min Tur sidste Efteraar igjennem Kansas og Nebraska, til jeg kom til Kearney. Her avledes fra 25 til 45 Bush. pr. Akre, og det alt paa baekselsting. Ja, Hr. G. Rasmussen, dette har nu staaet (om ikke just med fede Typer) i Bladene her i Colo. og har været til en Velsignelse for andre, der lever længere vest, og som kun har avlet noget eller slet intet. Det gjør mig ondt, Hr. Rasmussen, om mine Artikler i "Stjernen" har været Dem til Besvær. Jeg har skrevet dem efter endt Dagsarbejde tid Fordel for mine Landsmænd, for dem, som agter at rejse ud her og danne sig et Hjem, og ikke rende af Landet igjen efter saa Ugers eller Maaneders Forløb, da vi allerede har nok af dem, og vi se helle deres Hæl end deres Taa, thi de er ikke værd deres Føde, hvor meget Viselæder de end har i Saalerne og skal have det stidt af. Men, om De, Hr. Rasmussen, skulde kjende en saadan Træffag, da hilts og sig ham, at det Slags

Læber bliver sejgere jo længere man kommer det. Venlig Hilsen til "Stjernen" Redaktør og Venner i Howard Co.

Med Agtelse

Peter Rasmussen.

Literatur.

Juniheftet af "Samfundet", udgivet af Maanedesprist for Standpunkt, Ratur, Familie og Foreningsliv, er kommet med følgende Indhold:

Atten Aar, Titelbillede med Digt — Tasse Gventy af Carl Bod: 1) Vind og 2) Risterguten Urahlma; — Dan og 3) Stovjange; — Fruen fra Havet, 4) Hentil Hven. Sidste Halvdel. — 5) Toppang og Pyramiderne, Digt af Eliotrichen. Med Bignet. — 6) Værdier ved Nordpolen, Billede. — 7) Jøderne paa Kælhunde. — 8) Kor hudebre Bar Med Billede: Washington danser Med Mrs. Marwick. — 9) Kapitel med Elen. Af Carter H. Garrison. Med Bilet 1) Bifingelstid. 2) Troldinderne i Nationaldragt fra Vols. 3) Nationaldragt fra Omegnen af Bergen. 4) Holger Drachmann. — Kapitel om Murrell. Med Billede: 1) Portret af tejn Murrell, udført i Subografi af C. Hansen. 2) Havnen ved St. Miguel, verne. — Digt. — 3) Maria Jones. Roman om Jonas Lie (forts.). — Det fagge Ved. af Erik Pagh. — 4) Væden. Billede af Digt. — 5) Vasjar-Kollegiet. — 6) Stifter af vilisjationens Grænser. Spieguellet af Dagbog for 14 Dage. — 7) Den jante Novelle af Hjalmar Hjorth-Joyesen. — 8) — 9) Ideal. Digt af Jens Paggelin. Med Billede, udført i "Halfstone" Naam af Mogens & Co. — 10) En mobil Kænde. — 11) Farmer og Husf. Med Billede: 1) Planter. 2) Tomaten. 3) Nye Møder, med Billede. — 4) Standpunkt i Foreningsliv. Sangerstykke. 5) Korrespondance til Philadelphia. 6) Værdier. 7) Erindringer over ca. 300 Standpunkt Foreninger.

Boyd, Wis., 25. Juni 1888. — havde rheumatisk Betændelse i Knæet, og Uger var jeg sengeliggende og fik ikke spise. St. Jacobs Olie hebrede mig strax. — C. C. Westcott.

Dr. Peter Fahrve's Medicin, Kvanke, Alterin, "Wigori", O.l. har ikke mangle i noget Hns. Den altid et sikkert Lægemiddel at have i Haanden og den vil spare mangen Doktorregning. Den kan faaes ved henvende sig til N. Larson, Akron, Ga. Bor 11.

Ny skandinaviske

Skomager-Forretning

nylig etableret,
117, west Front Street.
Grand Island, Nebraska,
hvilken han herud puffer at anbefale, er allerede Landsmand.

Hyt Rodts forfærdiges smukt, stærkt at passe nysjagtigt efter Maal; forvovsnes isres alt til faget henbrende solid og Reparationer udføres prompt, net og billig.

Skomager A. Nelson.

"Ved hvert Bindue kan staa en Purer, som Sennorita!" De unge Piger vendte om og gik tilbage ad samme Vej, de var komne. Den Fremmede fulgte ikke med, ja saa ikke en Gang efter dem, men slog ind i samme Retning, indtil hun kom til en lille Tværgade, hvor hun bøjede ind til venstre. Derfra tog hun Retningen mod Calla de Santa Teressa, og først da hun kom i Nærheden af Arvilas Hus, smuttede hun saa ubemærket som muligt de omkringværende Folk, gik til Siden og smuttede ind gennem den aabne Dør.

I Fortsættelse stod Mercedes og ventede; hun sagde heller ikke et Ord, men vinkede hende at følge, og gik i Forvejn op ad Trappen til Dolores's Bærelse, som hun afstaaede inden fra.

olore's stød Mercedes, hendes hele Skikkelse skjalv af Sindsbevægelser; den Fremmede syntes ogsaa bevæget, og uden at tage Rebozoen af, sagde hun med dæmpet Stemme:

"Jeg maa tale med Dem alene, Sennorita."
Mercedes's Blik hvilede paa den unge Pige, der isty vendte sig bort. "Juanita," sagde hun forbauset, "er det dig?"
"Jeg maa tale med Dem alene, Sennorita," gjentog den Fremmede, men Dolores rystede paa Hovedet.
"Tal, Barn, hvad har du at sige mig?" svarede hun venlig, "og frygt ikke for Mercedes, hun mener det godt, og jeg har ingen Hemmeligheder for hende."
"Juanita," sagde Mercedes endnu en Gang og mere indtrængende, "er det dig, Barn? Hvorfor skjuler du dig for mig?" og uden videre tral hun Rebozoen fra hendes Pande.

Den Fremmede lod det roligt ste, hun lagde sit Hoved paa Mercedes Skulder og hvilede sigte:

"Vær ikke vred, Tante, men jeg er bange for dig."
"For mig?" raabte den ungdommelige Tante forbauset, "og hvorfor er du bange for mig?"

Den unge Pige nølede med Svaret, men længe kunde hun heller ikke holde det ud, hun slog sine Arme om Mercedes's Hals og kulkede hjøt.

"Hvad er det, Barn, hvad er det?" spurgte Mercedes, trykkede det unge Væsen op til sig og klappede hende sagte paa Skulderen. "Kom, tal, du er her mellem Sennorita. Du har noget paa Hjertet, betvo det til mig, og dersom jeg eller Sennorita kan hjælpe dig, skal vi gjøre det med Glæde."

Først svarede Juanita ikke, hun skjalv og klamrede sig fastere til Mercedes, men endelig sagde hun med en Stemme halv klalt af Graad:

"Ja, jeg vil tale, Mercedes; jeg maa tale, og jeg har jo ogsaa kun af Grund opsøgt Sennorita, skjønt jeg vidste, at du var her i Huset."

"Og frygtede du for mig?"

"Ja, Mercedes," sagde den unge Pige, "jeg frygtede for dig, fordi jeg opfort mig slet, meget slet."

"Juanita," sagde Mercedes blødt og smerteligt.

"Men dog er jeg kommet," vedblev denne, "fordi jeg vil gjøre godt for hvad jeg har forbrudt, for saa vidt det er muligt."

"Og hvad er det, Querida?" sagde Mercedes hjertegne, "angaar Sennorita, saa tal frit, du er her mellem Venner!"

"Ja," hvilede Juanita, "det angaar hende, det angaar hendes Brudgom."

"Ha!" raabte Dolores fortraekket, "og du ved, hvor han er?"

"Ja, jeg ved det."

"Og hvor? — Ude paa Landet?"

Den unge Pige rystede paa Hovedet: "Nej, han er her i Byen."

"I Calle del Factor?" raabte Mercedes næsten aandløs.

"Ave Maria!" sagde Juanita og blegede, "hvoreledes ved du det?"

"Saa har jeg Ret," sukkede Mercedes, "og nu kjender jeg ogsaa Forbrudne; de Guerra og Guzman samt Zamboen Kobolfo."

"Santa Maria paisima!" raabte Juanita, og traadte fortraekket tilbage, du navner de rette Navne!"

"Saa fortæl, hvad du ved," trangte Mercedes ind paa hende. "Hvor han overfaldet, og hvoreledes kom han ind i hint Hus?"

Juanita skulte et Djævelsk Ansigt i Hænderne, saa hvilede hun sagte: "Det er det, som tynger mig; jeg lofkede ham derhen."

"Du?" raabte Dolores, og foer fortraekket op, i det hun i Angest faldt Hænderne over Brystet, o hellige Jomfru!"